

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 4. Qui fugiant, qui ambiant regimen?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

lant, quasi rationem pro animabus vestris redituri. Quare si pro nobis ipsis rationem difficultem habituri sumus, cur volumus eam difficultatem duplicare? Nonne temerarius est, qui cum prae debilitate ouem humeris suscipere vix potest, cum Milone conatur gestare bouem?

§. IV.

Qui fugiant, qui ambiant regimenter?

Agnouerunt hanc regendi alios difficultatem vel ipsi Ethnici. Socrates, apud Platonem, miratur eos, qui volentes imperium suscipiunt, cum nullus probus magistratus sibi, sed subditis eorumque commodis intendat seruiatque. Quapropter existimat, probos viros ad magistratus capessendos inuitos adigendos esse poena, vel præmio proposito. Hodie improbi, vel per adulaciones, vel per pecuniam, vel per alias occultas artes, ne dicam per Simoniam, grassantur ad magistratum, ut eò profundiùs inde in barathrum Acherontis cadant, quò altius ambitione ascenderunt. Vnde fit, ut cum probi non solum non ambiant, sed etiam fugiant hæc splendida, improbi autem omnibus neruis ad ea contendant, tam pauci probi, tam multi improbi ad sceptrum, aut

Plat. dia.
al. i. de
legibus.

claves euhantur. Qui rectè judicat, judicat vel summos vertices esse seruos seruorum. Siquidem Antigonus quoque Macedonum rex, cùm videret filium insolentiùs regere suos: *An ignoras nquiebat, fili, regnum nostrum esse splendidam seruitutem?* Quam seruitutem quia experti, multi sponte sceptra ac purpuras deposuerunt. Quorum agmen clausit Carolus V. duxit Augustus, qui, teste Suetonio, non semel cogitasse dicitur de administratione Reipublicæ populo Romano reddenda. Nec desijt, vt Seneca tradit, quietem sibi precari, & vacationem à Republica petere.

Sueton.
in Augu-
sto.

§. V.

Episcopatum qui fugerint?

Quod si ita est in magistratu ciuili, quid erit in magistratu Ecclesiastico, atque spirituali? Hinc S. Chrysostomus Episcopatum tantopere fugit, vt docet ipse sex libris de sacerdotio. Ad eundem modum D. Ambrosius, D. Augustinus, D. Gregorius, D. Fulgentius, D. Thomas, alijq; complures mitram fugerunt. De Nilamone Nicēphorus hæc narrat: *Theophilus unà cum Isaacio monacho, kieme ineunte, Alexandriam venit, Accidit autem ut Geras appelleret, oppidum*

Nicēph.
lib. 13.
Eccl. hist.
c. 17.